

קדוש אלהי ישראל הסוכה
מלך: פניאל יצקא זצ"ל

חברות הכ"ח - זמ - סטון אלון כהניו
זמ"ק זמ"ק זמ"ק

אזרח פ"י זקן שכניכול כעתיקא
דעתיקון יצוא לסוכה וייל ג"כ כל האזרח
שכנטיח ית"ש שכל היושבים בסוכה יכי
אזרחים חקגים ולכן אזרח גי גבורה
שיגיסו לגבורות כמ"ש אס בגבורות
שמוגיס שוכ:

לתלות שבעת המינים
ג) יש הנהגים לתלות שבעת המינים שנשתבחה בהן ארץ ישראל, ולא מצאתי עדיין
מקורו, ואם קבלה הוא נקבל.

מוצא סוכה כו סוכה כו סוכה כו

באה זמ"ק
הסבת תעשה לה שבעת ימים באספך מן הנהג ומיקבך:

יפה סוכה סוכה סוכה סוכה

ולעניית דעתי נראה לומר
דהסבה דומה לבי שהבי' יש לה שלשה וזו גימטריא שמונה
עשרה, והיא על דרך שאמרו בזוהר הקדוש סדר פנחס ת"ת ט"ז
על הפסוק אשר אכרנו בצלו נחיה בגוים על צל סכה, אשר
סגלתה להאריך ימים, וזה לשונו: וסכה תהיה לצל יומם דסכה
בעי וסכה איתעביד לצל, דאתמר ביה בצל שדי יתלונן, ולא
בצל סכת הדיוס דאגין על גופא משמשא, אלא צל לאגנא על
גשמתא בצלו חמדתי וישבתי, אשר אכרנו בצלו נחיה בגוים,
יצו שם, כי נראה בהדיא מדברי הזוהר הקדוש, כי על ידי
הפצה הזאת אגוני מגנא להיות לנו חיות הנפש, בהיותנו
מסתופפים תחות צלא דמהימנותא, ובה נחיה בגוים כמבאר, אם
כן בא תרמו להיות הסכה דומה לבי שיש בה שלשה וזו
גימטריא ח"י, כי בזכות קיום מצות סכה יש לנו חיים ארבים.

הכן ואכטס כעתיקא דאיתא הכי
תה סוכות תעשה אס עשית כן עכשיו יהי רצון
שחעשה כן לשנם האחרת ודשו כן מתנן ס' תעשה
ולא אמר עשה

כ"ח כ"ח כ"ח כ"ח

ואיתא בפסיקתא תג כסוכות חשש אס עשית כן
עכשיו יהי' שחשש כן לשנם האחרת ודשו
כן עשית חשש ולא אמר עשה, יסיל ח"כ אוח ט':

אלהה סוכה ויכו

וכנ"ר דרשו הפסוק על הסעודה
שעשה אברהם בלדת יצחק שאז שבו המלאכים כדמות
אנשים ומדמנו כסעודה אברהם עם היות שלא חקר
כפסוק דבר לא מאלוה סעודה ולא מתשובת המלאך
בה ועל זה דרשו כן חעשה כאשר דברת
לעשות עשה והביאם לדרוש כן ממיש כן חעשה
ולא אמר כן עשה שכן דרשו בפסיקתא ס' הפסוק
תעשה אס עשית כן עכשיו יהי רצון שחעשה כן
לשנא האחרת וכמו שכתב הר"ן

סוכה כ"ח ויכו י"א כ"ו

ואיפשר שזה דעת רז"ל
בבראשית רבא " אכרו, ויאמרו כן תעשה כאשר דברת, והני יומא בכר
זכר, ועניינו שאמרו המלאכים לאברהם, דונסת אותה סעודה שעשית
לנו תעשה אחרת לצורך כן זכר שילד לך שתעשה סעודה ביום סילתו.
הדרשין כ"י סכה שאמרו כן תעשה, ולא אמר כן עשה, שכן דורש
בפסיקתא " חג הסוכות תעשה לך " אם עשית עכשיו יהי רצון שתעשה
כן לשנא הבאה,

כח סוכה כ"ח סוכה כ"ח

מקומו של פסיקתא זה נעלם מידענתנו. לפנינו אין הדברים נמצאים לא
בפסיקתא רבתי ולא בפסיקתא דרב כהנא, ואף לא בפסיקתא זוטרתא - ללקח
סוכ', אך מאחר והובאו על ידי גדולי עולם ובראשם רבינו הר"ן, שהעיד כי ראה
זאת בפסיקתא, הרי זה מקורו טהור. נראה כי ברבות הימים ובצוק העתים נעלמה
מרגלית יקרה זו מתוך ספר הפסיקתא, וברוך המקום שמסר עולמו לשומרים,
רבתינו הר"ן והאברבנאל, שהכניסוהו אל כליהם, ושם נשתמרה לדורות.

כ"ח סוכה כ"ח סוכה כ"ח

כל האזרח ב"שאל ישנו בסוכות וייל

קדוש אלהי ישראל

ויסעו בני ישראל מרעמסס סכותה (שמות
יב, לו). הנ"ל דהנה כזר הקשו
הראשונים על ההצטחה שהצטיחם השם
יתצרך להכניסם לארץ ישראל מיד, הלא לא
נתקיים ההצטחה ההיא, גם דרך שלשה
ימים שאמרו (שם ה, ג) נלכה ונזכחה כו קשה
מאלד היכן היה.

למען ידעו דרתיכם כי בספות
הושבתו את בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים אני
יהוה אלהיכם:

חברות כו סוכה כו סוכה כו

אמר לה לך יצחק איסו סוכה כו
חבר וסוכה למען ידעו דרתיכם כי בספות
הושבתו את בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים אני
יהוה אלהיכם:

פנחס כ"ח סוכה כו סוכה כו

למען ידעו דרתיכם כי בספות הושבתו
את בני ישראל בהוציא אותם מארץ

14) אֵלֶּיךָ יִשְׂרָאֵל וַיִּבְרַח מִיַּד קִיָּב

ידי ובהודושי פיהם פי אמור (כיצ מציג) למתן ידשו דורותיכם כי בסוכות הושבתי את בני בהוליאיו אותם מארץ מצרים אני כי אלתיכם ולכאוי קי למת דוקא במלות בוכה סיים אני היא. אכן ניהא ספיי מה שז' בסי למח דוד (להקי מוהריד מדינוב זיל) בחיה לסוכות וזיל: יש למת טעם למת כתיב במלות וז' ידיעה לדורות גם מה שהקשו הקדמונים מדוע לוח השנים לשמות זכר לענני הכבוד במלות סוכה ולא נאמר לשמות זכר למן ובאל. וזיל עפיי דברי הגמרא בברכות (ד"ח ע"ה) אמרו ל"י לר"י איכא סבי בבבל תמה ואמר למתן ירבו ימיכם על הארמה כתיב כיון דליל דמקדמי ומחשבי לבי כנישחא אחר היינו דלכאי להו. והקשה מהרש"ה ז"ל בח"א הלל עדיין הקוש"א במקומה שומרת סא למתן ירבו ימיכם על הארמה כתיב. ומרן דליתא בגמ' עמידין בתי כנסיות ובתי מדרשות שבחיל שיקבעו בא"י איכא כל הארמה עכ"ד. ונוכל לומר שגם ישיבת סוכה הוה על הארמה עכ"ד. ונוכל לומר שגם ישיבת סוכה הוה בכלל למתן ירבו ימיכם על הארמה ויש למת טוב טעם לדבר כי קדושת א"י הוה מחמת שאינו תחת שום בר וממונה רק תחת הקב"ה בעלמא כביכול והדעת נותן שחזו טעם אמרו רז"ל שכל הדר בארץ דומה כמי שיש לו אלוה וכל הדר בחו"ל דומה וכו' על כי חו"ל היא תחת יד השמים וא"י תחת ידו יתי' ולא נחלק לשמים. ובגמ' טעם זה לקדושת א"י נוכל לומר ג"כ זה הטעם בעלמא על קדושת בכ"ז ובח"ד הנעשים לקבלת עומ"ש בק"ש ומפלה ולימוד תוס"ק ע"כ הוה מקום השמחה שבינתו יתי' כמו ארץ ישראל ודומה כמי שיש לו אלוה וסוכה נקרא ג"כ ללא דמיהמנותא ובודאי גם בישיבתה בקבלת מלוותה ללא וז"ל פי הפסוק למתן ידשו דורותיכם כי בסוכות הושבתי את בני בהוליאיו אותם מארץ מצרים אני כי תיקף בהוליאיו אותם מארץ מצרים הקיף להם בפניו הכבוד שיוט לארץ דל"י וכמו שאמרו רז"ל אוירא דל"י מחכים וכן ישאר לדורות גם בזמן הגלות וזהו שסיים הכי אני ד' אלתיכם פי' כי הדר בחו"ל דומה כמי שאין לו אלוה אבל עתה פשיטא לכם חיבה יחירה וידע היא לשון חיבה כמו והאדם ידע את חוה שאה"י אלתיכם גם בגלות פי' שהתקדשו במקומות בקדושת א"י :

15) וז"ל להמתיק כי ביהכניס שטנים בחו"ל ונתימד המקום לחו"ת ונתקדש ג"כ בקדושת א"י ולכן כאשר תמהו איכא סבי בבבל היינו אחר כל הלכות ויסורים שיש בגלות בכל לאיש ישראל וכן בכל גלויות שהלכות מקלרים החיות ואיך יכולים לבוא בגבורות ולהיות סבי ווקן ואיך יש כח בסבל ולבוא לארבעים ימים בשלומא על הארמה שיטבו במנוחה תחת גפנם וכו' אין חידוש שהאריכו ימים והגישו לשיבה טובה אבל בבבל סמל הגלות איך איכא סבי ופי' שפיר השיב כיון דמקדמי ומחשבי לבי כנישחא קדושת א"י בגלות ותורה ועבודה היינו דלכאי להו היינו נזכרות זה דברי כנישחא דומה כמי שיש לו אלוה ופגמא אנכי בלילה ובכ"כ שגלו ה' עמכם. וכן הסוכה שטושים בגלות כמלות השמים פלינו ומיחדים המקום בדפנות וסכך כדסוכה הוה ג"כ קדושת א"י ודומה כמי שיש לו אלוה וזה שסיים אני פי' אלתיכם ופי' בסי לב אבות על פרק (פי' מ"ז) דפתיא :

15) בקדושת קי

תד' י"לעולם ידור אדם בא"י אפי' בעד שחבתו עובד טובים ואל ידור בחו"ל ואפילו בעד שחבתו ישראל וישראל יתעב נבי שיש לו אלוה וכל ידור בחו"ל לארץ חבתו כפי שאין לו אלוה שמו' לית להם את ארץ נעקן מדינת להם סאלתם וכל' שאנו דר בארץ א"י לו אלוה אלא לומר ק' כל ידור בחו"ל אפילו עובד עבודת כוכבים וכן כתיב והא אומר "כי נשתייחם בפרשתם בטהרה וה' אומר ק' עובד אלהים ארצם וכו' פי' אפי' ה' ידור ק' עובד אלהים ארצם אלא לומר ק' כל ידור בחו"ל אפילו עובד עבודת כוכבים :

מצרים. יש להח טעם למת כתיב במלות זו ידיעה לדורות. גם מה שהקשו הקדמונים, מדוע לוח השנים לעשות זכר לענני הכבוד במלות סוכה ולא נאמר לעשות זכר למן ובאל :

ו"ל עפיי דברי הגמרא בברכות אמרו ל"י לר"י איכא סבי בבבל תמה ואמר למת ירבו ימיכם על הארמה כתיב. כיון דליל דמקדמי ומחשבי לבי כנישחא אחר היינו דאדנו להו: והקשה מהרש"ה ז"ל בח"א הלל עדיין הקוש"א במקומה עומדת סא למתן ירבו ימיכם על הארמה כתיב. ומרן דליתא בגמ' עמידין בתי כנסיות ובתי מדרשות שבחיל שיקבעו בא"י איכא כל הארמה עכ"ד. ונוכל לומר שגם ישיבת סוכה הוה על הארמה עכ"ד. ונוכל לומר שגם ישיבת סוכה הוה בכלל למתן ירבו ימיכם על הארמה ויש למת טוב טעם לדבר כי קדושת א"י הוה מחמת שאינו תחת שום בר וממונה רק תחת הקב"ה בעלמא כביכול והדעת נותן שחזו טעם אמרו רז"ל שכל הדר בארץ דומה כמי שיש לו אלוה וכל הדר בחו"ל דומה וכו' על כי חו"ל היא תחת יד השמים וא"י תחת ידו יתי' ולא נחלק לשמים. ובגמ' טעם זה לקדושת א"י נוכל לומר ג"כ זה הטעם בעלמא על קדושת בכ"ז ובח"ד הנעשים לקבלת עומ"ש בק"ש ומפלה ולימוד תוס"ק ע"כ הוה מקום השמחה שבינתו יתי' כמו ארץ ישראל ודומה כמי שיש לו אלוה וסוכה נקרא ג"כ ללא דמיהמנותא ובודאי גם בישיבתה בקבלת מלוותה ללא וז"ל פי הפסוק למתן ידשו דורותיכם כי בסוכות הושבתי את בני בהוליאיו אותם מארץ מצרים אני כי תיקף בהוליאיו אותם מארץ מצרים הקיף להם בפניו הכבוד שיוט לארץ דל"י וכמו שאמרו רז"ל אוירא דל"י מחכים וכן ישאר לדורות גם בזמן הגלות וזהו שסיים הכי אני ד' אלתיכם פי' כי הדר בחו"ל דומה כמי שאין לו אלוה אבל עתה פשיטא לכם חיבה יחירה וידע היא לשון חיבה כמו והאדם ידע את חוה שאה"י אלתיכם גם בגלות פי' שהתקדשו במקומות בקדושת א"י :

והדעת נותן שמה הטעם אמרו רז"ל שכל הדר בארץ דומה כמי שיש לו אלוה וכל הדר בחו"ל דומה וכו' על כי חו"ל היא תחת יד השמים וא"י תחת ידו יתי' ולא נחלק לשמים :

ובגמ' טעם זה לקדושת א"י נוכל לומר ג"כ זה הטעם בעלמא על קדושת בכ"ז ובח"ד הנעשים לקבלת עומ"ש בק"ש ומפלה ולימוד תוס"ק ע"כ הוה מקום השמחה שבינתו יתי' כמו ארץ ישראל ודומה כמי שיש לו אלוה וסוכה נקרא ג"כ ללא דמיהמנותא ובודאי גם בישיבתה בקבלת מלוותה ללא וז"ל פי הפסוק למתן ידשו דורותיכם כי בסוכות הושבתי את בני בהוליאיו אותם מארץ מצרים אני כי תיקף בהוליאיו אותם מארץ מצרים הקיף להם בפניו הכבוד שיוט לארץ דל"י וכמו שאמרו רז"ל אוירא דל"י מחכים וכן ישאר לדורות גם בזמן הגלות וזהו שסיים הכי אני ד' אלתיכם פי' כי הדר בחו"ל דומה כמי שאין לו אלוה אבל עתה פשיטא לכם חיבה יחירה וידע היא לשון חיבה כמו והאדם ידע את חוה שאה"י אלתיכם גם בגלות פי' שהתקדשו במקומות בקדושת א"י :

והדו פי' הפסוק למתן ידשו דורותיכם כי בסוכות הושבתי את בני בהוליאיו אותם מארץ מצרים אני כי תיקף בהוליאיו אותם מארץ מצרים הקיף להם בפניו הכבוד שיוט לארץ דל"י וכמו שאמרו רז"ל אוירא דל"י מחכים וכן ישאר לדורות גם בזמן הגלות וזהו שסיים הכי אני ד' אלתיכם פי' כי הדר בחו"ל דומה כמי שאין לו אלוה אבל עתה פשיטא לכם חיבה יחירה וידע היא לשון חיבה כמו והאדם ידע את חוה שאה"י אלתיכם גם בגלות פי' שהתקדשו במקומות בקדושת א"י :

3

רמי"ח, שהוא דרגא דיעקב רחמי"ם, ומורה על תיקון רמי"ח איברים של האדם הנכנס לסוכה להיכלל בתוך אימא עילאה בסוד העיבור ויוצא משם כבורה חדשה,

על קרבן וצדקה פל

ובתהלים (פ"ו) כלם סט ומשגמו לנין מיי"ש כפי פסלס למשג להגדיל מואל זל דפי מנוס ו דפוסה. רש להמתיק מדע"כ כפי למח דוד חים לטוטס דפוסה כול בפינס א"י פיש כפי למחן ידשו דחזוסיס כ"י חזיל ומשגמו לנין דפוסה פלמס ח"י לנין וכן: ק"ע ידיו פת

ע"כ פל

אמיה יהיה כל שבועת הים
זא סדחת קבע וכן סדחת ע"א

ע"כ פל

יהיה אימר מרמק למחיה ורקם במחיה
מאסקלון לדודס ומסקלון סדחת בעכו לצפון
תש כצפון

ע"כ פל

כל מכת כל א"ק תגל אן נדן
נפל סיס הגדל נפלה מדמי
(כ"ס ז) נפל י ויהי לש סס
הגדל ויהי:

כח"ס פלסכות קרבנות מר"ל
פלסכה ז

ז אי ז היא ארץ שהחזיק בה
ע"ל כצד"ב מרמק שהיא במחיה א"י עד הים הגדול.
מאסקלון שהיא לדודס א"י עד עכו שהיא בצפון.

אפ"י פל
ק"י פלסכה

הנה כתבתי באמתהתי שהסוכה היא דוגמת ארץ ישראל ע"כ הוא זמן שפחתנו כי השכינה הק' שורה בא"י ושם הוא מקום השמחה ולכן איפסקה הלכה שסוכה היא דירת ארע"י נוס' ד' גבולי ארץ ישראל: א'שקלון ר'קס ע"כו י"ם, כמבואר בר"ש גמין. כי בסוכה צריכין להרגיש קדושת א"י וההכנה לזה הוא השופר כנ"ל. ולכן שופר במלוי שין ויו פא ריש עולה: אשקלון רקס עכו ים, ח"ש ופרוש עלינו סוכת שלומך.

הבן יותר עפ"ש כס"י שיש עולם שנה נפש והנה בחלק העולם כהר השי"ת את א"י ובנפש כהר בישראל ובשנה כהר בחדש תשרי כי

ק"ס פלסכה ז

למנצח בניגונת מזמור לאסף שיר.
נדע ביהודה אלהים. בישקאל גדול
שמו. יהי בשלם טובו. ומשנתו בציון.

כח"ס פלסכה ז - ק"ס פלסכה ז

ידע בשם הגר"א, כי שתי מצות נדעו להם לישראל שנמסין בהן כל טעם עם כל לבישוי"ם, והן מצות סוכה ושיבת ארץ ישראל, והנה לזה שאמר בתהלים ידיו בשלם סופ"ם ומעטו בציון. ידיו בשלם, אהיה מצוה שנמסן בהן כל טעם בשלימות, יס"ו, זו מצות סוכה ומעטו בציון, זו מצות שיבת ארץ ישראל.

אוצרות הקורה סוכות ז' ס' ס

ז' י"ו מקיים על הגר"א מצות סוכה במקום, שארם נמש בכל טעם בשיח אברו הסוכה נדעו לטוך השיח

הודעו בו ארבע"א, ור"ן (ועל"ן לא) טעם בשם והרמב"ן שוק כמלת נה והשיחה ארם אלא כמשיח מצוה, ולא מצוה עצמה.

ב' היסוף כמשיח, וכל הרמב"ם פ"ז מ"ל אמת והסמך ה"ל (ז) טעם שאן הסמך מו"ר אלא כמשיח שהשקה לא בעדו מן הרמ"ם, ע"ש.

כח"ס פלסכה ז

זה' ברך את אברהם בכל. טעם אתה
בחוה"פ סכות בעת שמחת החג
שאל הגר"א זצוק"ל בנין שקיים אברהם
אבינו מצות סוכה ולא היה פי שישב
לו ע"נ. ויען ויאמר איתא במדרש וה'
ברך את אברהם בכל זו סוכה, ויהיו
כפתמיהים, ויאמר ב"כ"ל ר"ת ב'סכת
חשבו שבועת ימים, כל האורח בישראל
ישבו בסכת, ל'מען ידעו דרתיכם כי
בסכות הושבתי את בני ישראל:
קול דודי.

כח"ס פלסכה ז - סוכות ז' ק"ס

הסבר נפלא נוסף לכן ששצות הסוכה נרשמה דקא במילה "בכל", ששעתי סדריה ויהי ר' ישראל מונשג"ש סל"ט"א, בעל "את לישראל":

ידע ביאורו של הגר"א על הפסוק (תהלים ע, ג): "יהי בשלם טובו ומעוטו בציון" (שהוא לע"ל) והוא: שיש שתי מצות שהאדם נמש אלקים בכל טעם ומקיימן בכל איבריו: מצות סוכה ומצות שיבת ארץ ישראל, ואין האדם נקרא שלם - עד שיזכה לקיים שתי מצות אלו. והנה הרמ"ם בפסוק: "יהי בשלם" - אלו מצות מקיים האדם בשלימות כל טעמו "סינו ומעוטו בציון" - מצות סוכה ומצות שיבת ארץ ישראל.

ואם כן, יסל"טו שני הפנינים הנפלאים הללו של הגר"א זה לזה כפסוד ופרח: שכן מה שרש"ה סיבה במילה "בכל", והי זה משיגם ששצוה זו מקיים האדם בכל טעם ובכל איבריו

כפי בכל דברים שיש

כח"ס פלסכה ז

וירמזו עה, ויבן לו בית, סוכיה במל"ח כזה
סמך וי"ו כ"ף היא, בגימטריא

זה החודש שכל הכלל ישראל עושין
 תשובה ומרכין בתורה וכתפלה יותר
 מכל השנה ע"כ צוה לנו הש"י לעשות
 סוכות שהוא דוגמת א"י שאז נכללין
 כל הני ג' עולם שנה נפש יחד באהבה
 גדולה כמ"ש יחביאנו צל ידו תחת
 כנפי השכינה וכמ"ש דודינו הגה"ק
 מרצ"ח ז"ל שהכונה על הסוכה, סימן
 לדבר „דירת ארעי“ עולה תתצ"ח
 כמנין „הבוחר בעמו ישראל באהבה“;
 שאז נראית חיבת הש"י לעמו ישראל
 שמסר המאני קרבא בידיהו והכניסם
 תחת כנפיו שהיא הסוכה שיש בה
 קדושת א"י וזסה"כ ביום ההוא אקים
 את סוכת דוד הנפלת, כי מצות סוכה
 היא הכנה להקמת סוכת דוד לכן
 „דירת ארעי“ עולה כמנין „את סכת
 דוד“. ולעתיד יהא דירת קבע וידרוש
 ברוך אתה ד' עולה ד' פעמים דופן
 עם סכך, „הבוחר בעמו ישראל
 באהבה“ עולה „דירת ארעי“ כנ"ל.

אברהם יצחק הכהן קאס

והנה נשאר אלי לדעת בזה ב' ידיעות. האחת
 למה היו הרגלים שלש לא פזיה ולא
 יתרו ואומר בסבת זה שישראל קבלו כהשם.
 יתברך ג' חסדים גדולים. והם יציאת מצרים
 ימתן תורה. וירישת הארץ. ולכן ציה שיעלו
 לביתו שלש פעמים בשנה. בחג המצות להודות
 לה' על שהוציאם ממצרים. ובחג השבועות
 להודות לפניו על שנתן להם את התורה. ובחג
 הסכות להודות לפניו על הארץ ועל תבואותיה.
 ויהיו ימי חג הפסח ז' ימים לא להיותו הקף
 בינוני כמו שזכר הרב המורה פרק מ"ג חלק
 שלישי. כי אם לפי שמעת שיצאו ממצרים עד
 שנכנסו בים היו ז' ימים ואכלו מן המצות
 אשר הוציאו ממצרים כל אותם שבעת ימים.
 ואז נטבעו המצריים והיתה התשועה שלמה.
 וכמו שאמר וישע ה' ביום ההוא את ישראל
 מיד מצרים וירא ישראל את מצרים וגו'. אז
 ישיר משה וכנגד אותם הז' ימים היו ימי
 חג הפסח גם כן שבעה. אמנם חג השבועות
 היה יום אחד כיום מתן תורה שהיה אחד
 ומיוחד וכמוהו לא יהיה. וחג הסכות היה גם
 הוא שבעת ימים מפני שבעת המינים שנשתבחה
 בהן ארץ ישראל: